

FESTIVAL

4 HUIZEN MUZIEKFESTIVAL

Datum en plaats:

30 september 2018,
Hoornse Meer, Groningen.

Het is mooi weer. Hier en daar loopt er een verdwaald kinderfeestje door de uitgestorven straten van de ingeslapen Groningse wijk het Hoornse Meer. En dan ineens groepjes volwassenen die aan een speurtocht lijken mee te doen. Het zijn deelnemers aan de alweer 9de editie van het 4 Huizen Muziekfestival. Het programma en de locaties zijn met stoepkrijt op de tegels aangebracht.

Het eerste concert was van pianist **Boelo Klat**, de (bijna) gewone man die heel ongewone muziek maakt. Klat zette zichzelf vooral neer als componist en speelde uitsluitend eigen nummers. Hij begon met de schitterende suite 'Eye opener' vol liefde, en opgedragen aan Liesbeth. Mooie en ingetogen muziek met een sterke hang naar het filmische, iets wat we zo goed van hem kennen,. In het stuk 'Sprookje', gebaseerd op een gedicht van Vasalis, eerde Klat zijn samenwerking met de Groningse kunstenaar Jan Glas, om het geheel daarna op te vrolijken met 'Vrolijk' en 'Raindrops'. In het laatste nummer kreeg één van zijn eigen studenten de rol om een rainmaker te bespelen, een buis die op juiste wijze gehanteerd regen nabootst. Het hoogtepunt was toch het slotnummer 'Ode aan Mingus'. Daarin kwam zeker niet de invloed van alleen Mingus voorbij, maar werd de luisteraar meegenomen in een rollercoaster van Amerikaanse jazzinvloeden, terwijl componist Klat nooit ver weg was. Natuurlijk is Boelo Klat een interessante componist, maar de vraag blijft opkomen hoe een plaat vol jazzstandards van hem zou klinken. Waarschijnlijk heel erg Boelo Klats.

Daarna volgde het veel lossere **Domi Aerts** trio (Domi Aerts (gitaar), Matthias van Olst (drums), Philip Baumgarten (bas)). Het speelde in Philip Baumgartens huiskamer voor een kolossaal schilderij van Erik Tierolf van een oude man die zwoegend de branding door probeert te komen. Het trio hield het daarentegen luchtig en vrolijk en speelde een opvolging van stijlen. Het begon met 'Domi blues', waarvan men enigszins de indruk kreeg dat het stuk op dat moment een naam had gekregen. Dat deed in zijn geheel niet af aan vooral de virtuositeit van Aerts. ...[vervolg in de rechterkolom](#)

Daarna was het tijd voor wat dansbaarder werk met het nummer 'Domi samba', om vervolgens een knappe versie van Hancock's 'Cantaloupe island' te spelen. 'Te du dup' volgde, wat na een tijdje Jerome Kerns 'All the things you are' bleek te zijn. Het was een leuk concert, waarin het trio hard werkte, maar zeker niet zoveel moeite had met de gekozen nummers als Tierolfs man in de branding.

Het was daarna even schakelen bij klassiek pianiste **Nynke Eekhof**, die ervoor gekozen had samen te spelen met accordeonist **Gertie Bruin**. Franz Liszts 'La lugubre gondola' mag dan even wennen zijn voor jazzoren, mooi was het wel. Bruin wijdde zich daarna nog aan gecomponeerde blues 'Gejaagd door de kwint' van de Nederlandse componist Dolf de Kinkelder en ze sloten af met Astor Piazzolla's 'Libertango'. Erg mooi!

Liesbeth Völkel liet zich begeleiden door alleskunner op piano Robert Bosscher. Het was een concert recht uit het hart van de zangeres. Dat was misschien in het begin even wennen, maar resulteerde al snel in een performance vol diepgang en de emotie die zo goed past bij de Spaanse volksmuziek die ze brachten. In één woord hartverwarmend!

Het 4 Huizen Muziekfestival is een festival dat niet alleen een kijkje in de huiskamers van de musici biedt, maar ook vooral een intieme kijk in hun muzikale interesses en gevoelens. Het was mooi weer op de dag van het festival. Het is echter de vraag: hoelang nog? Donkere wolken pakken zich samen boven dit zo intieme festival. Door funding-problemen zou het weleens het laatste jaar kunnen zijn geweest. Het festival verdient veel meer jaren dan slechts de negen die het nu heeft gehad!

Bart Hollebrandse